

„רגע אחרי שאמרתי צ'חצ'חים רציתי להרביץ לעצמי!“ מספר הבדרן שפליטת הפה שלו תיכנס להיסטוריה של ישראל

מגלה לו כי לדנה היתה מחלת דם ממארת שממנה נפטרה. וכי ההריון קירב את הקץ. דודו נדד הב. איזה הריון? הרי עשתה הפלה! הרופא מגלה לו שדנה לא הפילה, ונפטרה כשהיא בהריון. ויש עוד סיפור, על רומן שמנהל דודו עם צעירה יפהפיה החיה עם איש-עסקים יפהפה הנמצא בסני

שאינו רציף, מכיוון שהיא באאר שבע, עם כלב בשם שומ'איש, ור הוא בתל-אביב, עם הברה צמודה המתגוררת עימו. במהלך הריון מחליטה דנה לעשות ילד עם דודו, והוא מבקש זמן להחליט אם זה בראש שלו. כשהוא מטלפן, מסתבר לו שהיא כבר החליטה — והפילה.

„אני קורבן של מערכת

עות. לימים מתגלה לאיש-העסקים כהומוריסטסואל ודודו אומר „לך תדע“.

„אני הולך להשתין“

מדי פעם שב ועולה בסיפורים מישפטי, שהפך בעיקבות מיקרה-הצ'חצ'חים למשמעותי בי

הימים ימים קשים. לדודו עדי, לא ברור אם הוא ינחה את שחק אותה. חלום חייו עומד או לא-עומד להתגשם. הוא מגיע לבאר שבע, והם נוסעים לנואיבה. היא צוללנית מיקצועית, ומסתבכת כימעט בתאונה. הרופא מסרב לאשר שהיתה זו תאונת-צלילה. זמן רב לאחר-מכן מתקשרת אליו חברה משותפת, ומספרת שדנה התאבדה. הוא מגיע להלווייה הרוס וכואב, פוגש שם את הרופא, ש-

רידת/כובע, שהיה יושב בפנית הרחובות בני-יהודה-קרן-קיימת, ומשעשע את תלמידי בית-הספר של זרם-העובדים א. ד. גורדון, שבו למד דודו. בסיפור אחר מגיד לה דודו איך עשה אהבה עם לודי קה, נערה צ'כית, מבלי שהיא הבינה מילה עברית, ומבלי שהוא הבין מילה צ'כית. באותה הזדמנות גילה, לדבריו, את התגלית המרעישת כי לאהבה שפה משלה. הסיפור הרביעי, הנקרא „צמח בר“, הוא סיפור טראגי על נערה בשם דנה, אותה הכיר דודו מאחרי הקלעים בהופעה בבאר-שבע. דנה, אלמנת-טייס, ודודו מנהלים רומן

אנג'לס, ושם, במסיבת-שחיתות הוליוודית, הכיר חתיכה-לא-נרד-מלית, אשתו של איל-נפט מטכ סאס, וכשהם הגיעו לאן שמגיעים בסופו של דבר שני אנשים המגיד לים עניין זה בזה, הוא גילה, לתדהמתו, אצל אשת המיליונר כתם-לידה, בדיוק עשרה סנטימטרים מעל למיפשת. ואז התברר לשניהם, שתחת לשכור שני ניים באנגלית הם יכולים לעבור לעברית. זו היתה, כמובן, בת כי תתו בת ה"ד מתל-אביב, שנישאה למיליונר טכסאסי, אכן, עולם קטן. סיפור אחר הוא על ברל-התיר

אין ספק — הוא יכנס להיסטוריה, ומילת-הרחוב „צ'חצ'ח“ תיזכר לדראון-עולם. המנחה דודו טופז חלם שנים רבות על היום שבו יהיה שמו ניד שא בפייכל, עבודה שקדנית ומאמצים רבים השקיע במשך 14 שנים, כדי להפוך כוכב. זה קרה לו בשנה שעברה, כי אשר קיבל על עצמו להנחות את ששועוניה-טלוויזיה שחק אותה וזה קרה לו עתה, בעצרת-הבחירות של הליכוד, כאשר ראש-הממשלה מנחם בגין ציטט אותו מילה במילה הלהיב נגדו את ה"מונים. דודו טופז הפך כוכב, דיוקנו יפהפה הופיע בעמודים הראשונים של עיתוני-הצהריים, הוא צוטט בהרחבה בכל אמצעי-התיקשורת. אבל הוא עצמו ירד למחתרת, אם כי לא סירב לדבר עם עיתונאים.

מי שמכיר את טופז מקרוב אמר: „הנרקיסים שלו חוגג, הוא אהב את זה. הוא יצר את הסיטואציה כמו דיו.“

למחרת הופיעו התנצלויות של דודו טופז בכל העיתונים. ההתנצלויות היו מלוות, כמובן, בתמונתו היפהפיה. הוא שירר התנצלות בקול השלום של אייבי נתן, שאף הסתיר אותו בדירתו במשך שלושה ימים. הוא הדליף לעיתון נאים שהוא מבקש להיפגש עם ראש-הממשלה.

דודו טופז הפך, ללא צל של ספק, אחד הגיבורים הפחות-סימפאטיים של מערכת הבחירות, ש"היתה מלווה באלימות ובשינאה, ושהוכיחה כי פער העדות עדיין שריר, קיים וחזק. (ראה עמוד 29).

ילדה בעלת

כתם-לידה

פני כשבועיים הוציא דודו טופז לאור את ספרו כתם-לידה. זהו ספר המכיל חמישה סיפורים קצרים, שלדבריו הם ביוגרפיים. בסיפור הראשון הוא מתאר חברות הדוקה עם בת-כיתה בת ה-7. באחת הפעמים, כי מינהג ילדים, הוא הראה לה והיא הראתה לו. באותה הזדמנות גילה לתדהמתו כתם-לידה, כעשרה סנטימטרים מעל למיפשת של ה"ילדה. מאז, במשך שנים ארוכות, חיפש טופז כתם-לידה אצל כל ה"נשים שעימן שכב, וכמו שהוא אומר בעצמו, בענווה אופיינית: הן היו רבות, רבות מאוד. כשבגר והיה לאיש, הגיע ללוסי-

שחק אותה דודו טופז עם איציק קול, מנכ"ל אולפני הרצליה, מפיך התוכנית שחק אותה ובמאי סרטי התעמולה של המערך בבחירות. טופז עם תמי בן-עמי, משמאל; טופז כשהנחה את תחרות מלכת המים, כשבחרה למלכת-המים.

